

Danes je na vrsti pravljica o palčku, ki je moral ostati doma. Priporočljivo je, da starši najprej zgodbo sami preberete (po potrebi prilagodite, dopolnite ...) in jo šele na to predstavite otroku. Ni dolga. :)

Po doživeti zgodbi lahko otroci:

*dopolnjujejo zgodbo oz. pesem (njihove ideje, kaj vse Palček še počne),

*narišejo Palčka,

*v naravi (na sprehodu, v gozdu), iščejo drevesa z duplino, kjer je morebiti Palčkov dom,

*počnejo vse tisto, kar počne tudi palček (npr. en dan lahko plešejo, drugi dan pojejo, tretji dan čistijo, četrti dan kaj spečejo...). :)

MAJHEN PALČEK MORA OSTATI DOMA

Susan Perrow, marec 2020

...

Pred vami je prav posebna zgodba, nastala izpod peresa Susan Perrow, svetovno priznane avstralske avtorice zgodb za otroke. Tokratna zgodba je še prav posebej namenjena majhnim otrokom (3–5 let), ki morajo v času trajanja pandemije koronavirusa ostati doma ali prilagoditi svoje možnosti »svobodnega« medsebojnega druženja in gibanja v zunanjem okolju - npr. otroci (razen bratje in sestre) se v tem času med seboj ne smejo družiti ali igrati, se obiskovati ali se prosto igrati na otroških igriščih oz. uporabljati javna otroška igrala, obiskovati razne dogodke za otroke, itd.

Pesmica, ki pospremi zgodbico v nadaljevanju, je napisana povsem »odprto« in staršem ter vzgojiteljem omogoča, da lahko sami oblikujejo/dodajajo svoje verze, ki jih pripravijo skupaj z otroki oz. jih otroci sami dopolnijo. Zgodbica se lahko poljubno spreminja in dopolnjuje ter tako uporabi za različne priložnosti – npr. namesto Očeta Drevesa, je lahko Mati Narava, Babica Narava ali Dedek Drevo. Če bi želeli npr. izpustiti del o »vrtec za palčke«, se prav tako lahko izpusti, ali spremeni tudi glavni lik (npr. namesto palčka je lahko zgodbica o »Majhni miški, ki ždi v svoji hiški«, ali o »Majhnem ptičku, ki ostaja v svojem gnezdičku«, itd.).

ZGODBA:

Mali palček je zmeden.

Zakaj mora ostati doma?

Pa saj ja vsi vedo, da se palčki radi potepajo!

Ni smel iti v palčji vrtec, ni se mogel igrati s svojimi prijatelji v gozdu in niti prijatelji ga niso smeli obiskati.

Mali palček je obtičal v svojem domu v drevesni korenini.

No, lahko pa je opazoval skozi svoje okno, skozi kamne in korenine. Presenečen je bil, kaj vse lahko opazi. Male mravljice so hitele mimo, živobarvni hroščki so plezali gor in dol po odpadlih listih drevesa in zajčki s svojimi velikimi ušesi so skakali ven in not iz svojih brlogov.

A kljub temu, da je bilo toliko stvari za opazovati, je postajal nestrpen. Zakaj mora še vedno ostati znotraj svojega doma?! Prav nobenega smisla ni videl v tem, da ne sme pohajkovati.

Nato mu Oče Drevo zašepeta: »Stvari niso več, kot so bile, a zaupaj mi, kmalu boš zunaj ti. Zaupaj mi. Zaupaj mi.«

Mali palček je globoko v svojem srcu vedel, da lahko vedno zaupa Očetu Drevesu.

Oče drevo je v sebi nosil modrost celega gozda.

Oče Drevo je vedelo vse o vsem. Ptice in veter so bili njegovi prijatelji in prinašalci sporočil. Vsak dan so ga obiskali in mu prinašali sporočila iz velikega širnega sveta.

Mali palček je slišal, kdaj so priletele ptice. Slišal jih je, kako so pele zgoraj v vejah Očeta Drevesa.

Mali palček je lahko tudi videl, kdaj je na obisk prišel veter. Zelo dobro je videl, kako se veje zibajo sem in tja. Včasih je moral zapreti svoje okno, da mu veter ni nanosil listja in prahu.

Vsak dan pa mu je Oče Drevo šepetalo: »Stvari niso več, kot so bile, a zaupaj mi, kmalu boš zunaj ti. Zaupaj mi. Zaupaj mi.«

Tako je mali palček moral zaupati. In mali palček je moral čakati. Vedel je, da bo kmalu lahko zapustil svoj dom med drevesnimi koreninami in kamni. Vedel je, da bo kmalu lahko spet taval po svojem čudovitem gozdu.

In medtem ko je čakal, je bil presenečen, koliko stvari lahko postori v svojem malem udobnem domu v drevesni korenini.

Mali palček lahko pleše,
mali palček lahko poje.
Mali palček lahko slika in riše
in dela prevale znotraj svoje hiše.

Mali palček lahko pleše,
mali palček lahko poje.
Mali palček lahko čisti, speče potico
ali se zlekne na kavč s svojo slikanico.

Mali palček lahko pleše,
mali palček lahko poje.
Mali palček lahko
in

Mali palček lahko pleše,
mali palček lahko poje.
Mali palček lahko
in

Mali palček lahko pleše,
mali palček lahko poje.
Mali palček lahko
in

RIMA:

MAJHEN PALČEK MORA OSTATI DOMA

Majhen palček je moral doma ostati,
s prijatelji se ni smel igrati
in po svetu pohajkovati.
Ujet v svoji drevesni duplini čisto sam,
iz svojega doma ni smel na plan.

Pa kaj ne vedo vsi,
da klatenje palčkom pristoji!
Oče Drevo mu zašepeta - Poslušaj me,
stvari niso več, kot so bile.
Zaupaj mi, kmalu boš zunaj tekal ti.

Vedel je palček mali,
da lahko zaupa, kar mu Oče Drevo pravi.
Oče Drevo je modro kot le malokdo,
tako palčku zaupati ni bilo težko
in potrpežljivo čakati, kdaj se lahko vrata odpro.

Zgoraj visoko v njegovem drevesu
ptičke veselo so pele v svojem plesu.
Veter je pihal okrog in okrog,
vsakdan pošiljal sporočila od vsepovsod –
od blizu, daleč in drugod.

Spodaj v drevesu,
v svojem domu v drevesni korenini
palček je našel stvari sto in sto,
ki se postoriti dajo prav lahko -
tudi tebi jih najti ne bo težko.

Mali palček lahko pleše,
mali palček lahko poje.
Mali palček lahko slika in riše
in dela prevale znotraj svoje hiše.

Mali palček lahko pleše,
mali palček lahko poje.
Mali palček lahko čisti, speče potico.
ali se zlekne na kavč s svojo slikanico.

Mali palček lahko pleše,
mali palček lahko poje.
Mali palček lahko
in

Opomba:

Za nastanek te otroške zgodbe sem izbrala »zrcalno« strukturo, saj zgodba preprosto reflektira nastalo situacijo in se na njo projicira s pomočjo slik, ki pomagajo otrokom posredovati potrebno sporočilo, katerega odrasli otrokom ne moremo povedati »naravnost«. V zgodbi tudi nisem obljubila časovno »trajanje/potek« tega obdobja, saj bi to bilo neodgovorno, ker tega v tem trenutku nihče od nas ne pozna. Cilj zgodbe je opogumiti, da sprejmemo trenutno situacijo, da upoštevamo »fizično/socialno« distanco med ljudmi, ki niso naša ožja družina. Cilj zgodbe je prav tako, da staršem/vzgojiteljem pomaga motivirati otroke, da najdejo in uživajo v aktivnostih, ki jih lahko opravljajo znotraj svojega doma oz. doma, na dvorišču ...

Vsem, ki so vam »terapevtske zgodbe« nekaj novega – zgodbe lahko pomagajo, da se uspešno prebijamo skozi emocije, ki se pojavijo ob različnih izgubah ali ob nastanku zahtevnih in prav posebnih situacij. Raje dopuščamo resnico, kot da jo premagujemo, ter jo ob tem »ogrnemo« s tančicami imaginacije, saj tako lahko zgodbe pomagajo pri procesu »tkanja« resnice v vsakdanje življenje, še posebej to velja za majhne otroke.

Zgodba bo umeščena v moji prihodnji knjigi z naslovom »**Zgodbe za svetlobo v noči: Zbirka zgodbic ob izgubi in žalovanju za otroke, družine in skupnosti**«, in sicer v poglavju »Izguba zdravja in dobrega počutja«. Izid knjige načrtujem konec leta 2020 pod okriljem Hawthorn Press, Velika Britanija. V knjigi bo zajetih več kot 80 zgodb v različnih poglavjih ... zgodbe ob izgubi ljubljene osebe, izgubi doma/prostora, izgubi družinskih vezi, izgubi hišnega ljubljence, izgubi zdravja in dobrega počutja, izgubi zaupanja, žalovanju ali ob izgubi našega naravnega okolja.

Avtorske pravice: S u s a n P e r r o w © 2 0 2 0 – w w w . s u s a n p e r r o w . c o m
Naslov izvornika: **The Little Gnome Who Had to Stay Home**

Prevod in priredba spremnega besedila in zgodbe za naše okolje: Renate Toplak in Vesna Törnär

Več zgodbic najdete na spodnji povezavi:

http://susanperrow.com/stories?fbclid=IwAR0zG0KUwMDytRLItXrSDVW5xY_QoJ6cLH1rxGRLy99UPzMEf503U0XYsqS